

Monolog 1

Jag är ganska rolig att va med. Men. Okej. Såhär då. Jag vill att du ska veta en grej. Att jag har ett barn. En dotter. En liten tjej, Anna. Jag säger liten tjej men hon är ju fem år nu. Det är, hon är, hon är så himla fin tjej. Jag vet att alla föräldrar säger så. Men hon är verkligen... Hon är smart, hon är rolig och det går bra i skolan. Hon är grym. När hon var spädbarn tänkte jag att jag måste skydda henne från allt dåligt i världen. Som när mitt ex och jag gick ifrån varandra. Det var en fruktansvärd period. Jag önskar att hon aldrig fått uppleva det. Ingen rolig tid alls (*suckar*). Men, ja. Jag var inte oskyldig heller. Det kan jag inte säga. En gång slog jag honom/henne hårt i huvudet med en hammare. Alltså, det var det första jag fick tag i. Jag slog och slog utan att tänka. Det var inte så att jag var arg, jag bara slutade tänka. Och slog. Nästan mekaniskt. Men, ja. Polisen kom ju sen och han/hon blev inlagd och, ja det är inte så kul att prata om. Varför berättar jag det här för dig? Har du några kompisar? Eller, innan du svarar vill jag säga att mina kompisar brukar säga att jag är rolig. Att vara med. Och en bra förälder också. Så, nu vill jag höra om dig? Vad är din favoritfärg?